

РЕШЕНИЕ

№ 36983

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 84 състав, в публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Спас Спасов

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8529** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 10а, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалби на Е. А. Х., Н. А. Х., Х. А. Х., Е. А. Х., Х. А. Х., Н. А. Х., Хеви А. Х., чрез А. Д. Х. – майка и законен представител на непълнолетните, а на пълнолетните - пълномощник, чрез адв. Д., срещу откази за издаване на визи за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, всичките от 25.07.2025 г., издадени от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по заявления от 28.01.2025 г. и 06.02.2025 г.

В общата жалба и в с.з. се излагат съображения, че оспорващите са членове на семейството на лице (баща), с предоставен хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ и намиращо се в Република България като с издадените откази им е нарушено правото на личен и семеен живот, гарантирано с чл. 8 от ЕКПЧ и чл. 7 от ХОПЕС. Отказите били бланкетни и не съдържали мотиви – основания за отмяна по чл. 146, т. 2 и 4 от АПК. Иска се отмяната им и връщане на преписката на компетентния орган с даване на задължителни указания за издаване на облагодиястващи актове. Не претендират разноски.

Ответникът – завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., чрез юрк. А. в с.з. оспорва жалбата като неоснователна.

С определение от 25.09.2025 г. на осн. чл. 213 от ГПК съдът е допуснал разглеждането на жалбите в общо производство с постановяване на общо решение.

Жалбите са допустими. Подадени са от лица по чл. 3 от АПК, вр. чл. 3, ал. 1 от ЗЧРБ, които са адресати на индивидуални административни актове, засягащи тяхната правна сфера

неблагоприятно, тъй като им налагат ограничения. Оспорванията, инкорпорирани в обща жалба, са подадени в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Според чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая такова твърдение е изложено в жалбите и то е конкретизирано, т. е. налице е предвиденото в законовата разпоредба изключение, допускащо оспорване по съдебен ред на постановен отказ за издаване на виза от съответния тип (в този смисъл вж. определение № 6181/09.06.2025 г. по адм. д. № 5536/2025 г. на ВАС и др.).

От фактическа страна съдът установява следното:

Чуждите граждани са подали на 06.02.2025 г. 7 бр. заявления за издаване на виза. На заявленията са направени отбелязвания, че се касае за искане за издаване на виза по чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ. Копия на заявленията са представени в превод на български език. В поле № 24 на формулярите е посочено „събиране на семейство“, в поле № 30 на формулярите е посочено основание за искането – приемаща страна – Х. А. М. (баща).

Към всяко заявление е приложено копие на решение № 10021/24.09.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е разрешено на Х. А. М. - лице с предоставен хуманитарен статут, да се събере на територията на Република България със своята съпруга – А. Д. Х. и децата си – Е. А. Х., Н. А. Х., Х. А. Х., Е. А. Х., Х. А. Х., Н. А. Х., Хеви А. Х.. Към заявленията са представени още копие на карта на бащата за предоставения хуманитарен статут, застрахователни полици, документи за пътуване и др.

Въз основа на тези документи, на 25.07.2025 г. са издадени оспорените откази за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – виза тип "D". Като правно основание за постановяването им е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ – "съществуват основателни съмнения за надеждността на направените изявления от кандидата". В допълнителна бележка на бланковата форма е отразено: "има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава". Всичко откази са постановени по идентичен начин с идентични съображения.

По делото са приобщени гласни доказателства.

Бащата на децата в с.з. сочи, че работи в България, има достатъчно доходи да се грижи за семейството си. Мъчно му е за жена му и децата му.

Приобщено като писмено доказателство е документ от ДАНС с рег. № М-9109/2025 г.

При тези данни съдът намира жалбите за основателни.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България, е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната. Визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи (чл. 10, ал. 1 от Н.).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи.

Оспорените откази са издадени от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в

Посолството на България в А., Кралство Й.. Със заповед № 95-00-26/16.01.2025 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от Н. (л. 84), на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от Н..

Със Заповед № 1/26.01.2025 г. (л. 82) , издадена от посланика на България в А., Й., на М. Д. Г. – втори секретар, нотифициран, завеждащ „Консулска служба“ и МОЛ в ДП-А., са делегирани правомощия по чл. 34 от Н.. Той е и издател на административните актове.

Спазено е изискването за форма – оспорените откази за издаване на виза тип "D" са обективирани върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Н., изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК (вж. в този смисъл решение № 2087/22.02.2024 г. по адм. д. 7021/2023 г. на ВАС и др.).

По отношение на процедурата и спазването на материалния закон съдът съобрази следното:

С определението за насрочване на делото от 25.09.2025 г. съдът изрично е указал на ответника, че неговата е доказателствената тежест да установи обстоятелството по чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ – че има данни, че влизането на заявителите е да използват страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Също така изрично е указано на ответника, че в срок до първо с.з. следва да представи в цялост преписката, вкл. и изготвеното в рамките на производството по кандидатстване за виза становище, въз основа на което е достигнато до постановяване на атакуваните откази.

В проведеното с.з. по делото процесуалният представител на ответника изрично направи признание на факта, че няма дадени становища от ДА „Национална сигурност“ (ДАНС) и дирекция „Миграция“ към МВР, направени са проверки във визовата система и не са констатирани откази по отношение на жалбоподателите.

Съобр. императивната норма на чл. 30, ал. 2 от Н. консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2 (каквото изключение не е налице). Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Респ. за визите по чл. 15, ал. 2 от ЗЧРБ е предвиден същият ред в 30а от Н..

В случая макар задължителната процедура да не е спазена, с оглед обстоятелството, че след проверка във визовата система е констатирана липса на отрицателна предпоставка, респ. страната прави съдебно признание за неизгоден за нея факт, съдът приема, че по конкретния спор нарушението на процедурните правила е несъществено.

Отказите са издадени в нарушение на материалния закон.

Във формулярите за издаване на визата като цел на искането е посочено „събиране с бащата (на семейство)“.

Разпоредбата на чл. 8, § 1 на ЕКПЧ регламентира правото на зачитане на личния и семейния живот на лицата. Държавите, без да нарушават ангажиментите, произтичащи за тях от договорите, могат да контролират влизането на чужди граждани на тяхна територия, но вмешателството в правото по отношение на семейния им живот следва да отговаря на

изискванията на чл. 8, § 2 на ЕКПЧ. Съгласно посочената разпоредба намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона, и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. В разпоредбата на чл. 8, § 2 са очертани рамките, в които, при спазване на принципа на съразмерност, е допустимо нарушение на правото на личен и семеен живот при най-малко засягане на правата и законните интереси на лицата.

Бе посочено, че издаване на виза от вид "D" е отказано на основание чл. 10, ал. 1, т. 22 ЗЧРБ. За да бъде законосъобразен постановеният отказ на соченото основание, следва да бъде установена специфичната цел у чужденеца - да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. Такива факти не се установяват по преписката, от една страна, тъй като липсват доказателства в тази насока, чието доказване е в тежест на административния орган, а от друга страна - поради липса на изразени такива становища по задължителната съгласувателна процедура.

Целта и условията на заявеното пребиваване на апликантите се установява по несъмнен начин от цитираното решение на председателя на Държавната агенция за бежанците. Не се спори, че жалбоподателите са членове на семейството на чужд гражданин, който се ползва от международна закрила, предоставена от РБ като в отказа за издаване на виза липсва и сочено основание за неприложимост на чл. 24е от ЗЧРБ.

В представеното писмо от ДАНС (л. 257-260), касаеща 35 граждани на С., различни от бащата на жалбоподателите, се сочи, че лицата имат предоставен хуманитарен статут, но липсвал задължителен реквизит за кандидатстване – свидетелство за съдимост, подробно е разяснено, че чуждите граждани, на които е предоставен хуманитарен статут, реално не пребивават в страната, нямат осигурено жилище, осигуровки и пр. съдът не кредитира така представеното доказателство. На първо място това писмо е общо и не касае нито страните по делото, нито баща им, комуто е предоставен хуманитарен статут. На следващо място представените в настоящото производство доказателства оборват изложените факти в писмото на ДАНС.

Издадените откази следва да бъдат отменени и преписката да бъде върната за ново произнасяне по заявленията на чуждите граждани и при съобразяване на издавания административен акт с решение № 10021/24.09.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците. В случай, че решението не се зачете от компетентния орган следва да се изложат конкретни мотиви.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 84 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. А. Х., гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 06.02.2025 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Н. А. Х., гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 06.02.2025 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Х. А. Х., гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството

на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 06.02.2025 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Е. А. Х., гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 28.01.2025 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Х. А. Х., гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 06.02.2025 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Н. А. Х., , гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 06.02.2025 г.

ОТМЕНЯ по жалба на Хеви А. Х., гражданин на С., отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") от 25.07.2025 г. издаден от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й., по Заявление от 06.02.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката със заявленията на завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в А., Кралство Й. за ново произнасяне с оглед дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона

ОПРЕДЕЛЯ 30-дневен срок за произнасяне, считано от влизане в сила на съдебното решение

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.